

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 364/2018
27.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића и Деане Берак Савковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 338/17 од 10.11.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 324/17 од 11.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2018. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Вићентија Даријевића и Деане Берак Савковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 338/17 од 10.11.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 324/17 од 11.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К 338/17 од 10.11.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.09.2017. године па надаље и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 1 године од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора. Том пресудом на основу члана 230. став 3. КЗ роба која је предмет овог кривичног дела и то 3.000 паклица цигарета марке „...“ без акцизних маркица РС и 11.960 паклица цигарета марке „...“, без акцизних маркица РС се одузимају и по правноснажности пресуде ће се уништити. Окривљени АА обавезан је да ОЈТ у Кикинди плати износ од 35.893,29 динара, а да у корист буџетских средстава Републике Србије на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 324/17 од 11.12.2017. године преиначена је пресуда Основног суда у Кикинди К 338/17 од 10.11.2017. године у погледу начина извршења казне затвора која је изречена у трајању од 1 године, тако што на основу члана 45. став 5. Кривичног законика РС иста ће се извршити тако што ће је окривљени АА издржавати у просторијама у којима станује у селу ..., општина ..., које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који одређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док је у осталом делу пресуда остала неизмењена. Ставом два изреке другостепене пресуде укинут је притвор према окривљеном АА који се рачуна од 10.09.2017. године и одређено је да се исти има одмах пустити на слободу, с тим што се окривљеном на основу одредбе члана 208. ЗКП изриче забрана напуштања стана у селу ..., општина ..., која мера ће трајати док окривљени не започне са издржавањем казне како је то одређено у ставу првом изреке.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Вићентије Даријевић и Деана Берак Савковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП у вези члана 439. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати „на поновни поступак и одлуку органу поступка“, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или пак тако што ће усвојити жалбу браниоца изјављену против првостепене пресуде.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА је неоснован.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног у захтеву истичу да дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ по закону није кривично дело, обзиром да ово кривично дело може постојати уколико се окривљени бави преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора, што представља законско обележје кривичног дела у питању-радњу извршења, а која радња бављења подразумева трајну несвршену радњу, радњу која се врши у континуитету, и која подразумева да је ово кривично дело и раније вршено, а да из изреке правноснажне пресуде произилази да окривљени није вршио трајне радње у

континуитету, односно да се није бавио преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 230. став 1. КЗ прописано је да ће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном казнити онај ко се бави преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора или ко избегавајући мере царинског надзора пренесе робу преко царинске линије наоружан, у групи или уз употребу силе или претње.

Следствено изнетом, по налажењу Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да се окривљени избегавајући мере царинског надзора бавио преносом робе преко царинске линије, коју је неовлашћено набавио, тако што је обављајући посао возача теретног возила за предузеће "ББ" из ... у више наврата вршио превоз робе, а на то указује околност да је ову радњу предузимао месечно једанпут или два пута превозећи робу у иностранству углавном у Русију преко Румуније, а да је дана 09.09.2017. године на терминал граничног прелаза Српска Црња довео теретно возило марке "... " и полуприколице у којем се налазило 3.000 паклица цигарета марке "... " без акцизних маркица Републике Србије и 11960 паклица цигарета "... " без акцизних маркица Републике Србије, све укупне вредности од 14950 евра у динарској противвредности од 1.782.754,78 динара сакривене у товарном сандуку теретног возила, док је царинским службеницима пријавио да превози палете паркета за Русију, при чему је прикрио да се у товарном сандуку налазе предметне цигарете у означеној вредности.

По налажењу овога суда, из наведеног, посебно количине и вредности робе од скоро 15.000 евра јасно произилази да се окривљени бавио преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора и да се, следствено томе у његовим радњама стичу сва законска обележја кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева бранилаца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) КЗ браниоци окривљеног у поднетом захтеву само се формално позивају на повреду одредбе члана 439. тачка 3) ЗКП, при чему не указују да ли је одлуком о кривичној санкцији или одузимању имовинске користи или о опозивању условног отпуста повређен кривични закон, а из образложења захтева и навода да суд није могао окривљеном укинути притвор и истовремено ову меру обезбеђења присуства окривљеног ради несметаног вођења кривичног поступка заменити мером забране напуштања стана као блажом након правноснажности пресуде, по налажењу Врховног касационог суда произилази да захтев поднесе због повреде одредбе члана 208. ЗКП.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и повреде одредбе члана 208. ЗКП не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.